

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการขยายตัวตลอดเวลา จะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของตัวเลขชี้ภาวะเศรษฐกิจ จากปี พ.ศ. 2501 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือ GDP เป็นจำนวน 41,579.10 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2522 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเพิ่มขึ้นเป็น 558,900 ล้านบาท และเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2528 เพิ่มขึ้นเป็น 1,047,564 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2534 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเพิ่มขึ้นถึง 2,409,200 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2538 เพิ่มขึ้นถึง 4,092,000 ล้านบาท จากตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากเดิมที่ผลผลิตของประเทศไทยต้องอาศัยหรือขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมเป็นสำคัญ ปัจจุบันผลผลิตของภาคอุตสาหกรรมทวีความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ และมีส่วนทำให้เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยขยายตัวขึ้นอย่างมาก การประกอบกิจการอุตสาหกรรมที่ผ่านมา นั้น โดยทั่วไปมักจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และต้องใช้เงินลงทุนสูง ส่งผลถึงการกระจุกตัวของอุตสาหกรรม และนำไปสู่การผูกขาดในอุตสาหกรรมเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว จากสภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่เติบโตอย่างรวดเร็ว แต่ในทางตรงกันข้ามจำนวนตัวเลขของผู้ประกอบการที่ปรากฏในอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งนั้น จะพบว่าแม้ระยะเวลาจะผ่านไปแต่จำนวนของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมดังกล่าวมิได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า อุตสาหกรรมดังกล่าวมีความจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาหนึ่งในการพัฒนา เพื่อให้เจริญเติบโตทั้งขนาดการผลิตและการตลาด แต่เมื่อ

เวลาผ่านไปจำนวนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมนั้น ๆ ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงไปตามเศรษฐกิจของประเทศที่เติบโตขึ้น และตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมภายในประเทศ²

จากสภาวะดังกล่าวที่เกิดขึ้นและยังคงดำเนินต่อไป ย่อมแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมนั้น ๆ ได้มีสิ่งกีดขวาง (Barrier to Entry) บางประการที่มีการกีดกันมิให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้าสู่อุตสาหกรรมนั้นได้โดยง่าย และประกอบกับความสลับซับซ้อนของการประกอบธุรกิจในปัจจุบันได้ส่งผลให้เกิดการกระจุกตัวทางธุรกิจและการผูกขาดทางอุตสาหกรรม ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวรัฐบาลที่ผ่านมามีได้สังเกตเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น จากการที่ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรก ในปี พ.ศ. 2504 รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ด้วยการเน้นบทบาทของภาคเอกชนให้เพิ่มมากขึ้น และลดบทบาทของรัฐวิสาหกิจลง โดยการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน และจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนขึ้น ได้ชักชวนให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภายในประเทศ เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันด้วยปัจจัยที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวัตถุดิบ ทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงาน ทำให้ภาคอุตสาหกรรมของประเทศขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว สิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่กับการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่าง ๆ คือ การผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ โครงสร้างตลาด หรืออุตสาหกรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันยังมีอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันอย่างแท้จริง แต่กลับปรากฏเป็นตลาด หรืออุตสาหกรรมที่มีการผูกขาด (Monopoly) ตลาดที่มีผู้ขายน้อยราย (Oligopoly) และตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด (Monopolistic Competition)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

² เกริกเกียรติ พิพัฒนเสริธรรม, วิเคราะห์ลักษณะการเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศไทย, ปี พ.ศ. 2525, หน้า 371.

อุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ดำรงอยู่คู่กับสังคมไทย มาเป็นเวลาประมาณ 5 ทศวรรษ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2491 เป็นต้นมา แต่เดิมอุตสาหกรรมดังกล่าวยังมีขนาดเล็กและกำลังการผลิตยังไม่มาก มีผู้ประกอบการจำนวนพอสมควรอยู่ในอุตสาหกรรม มีการแข่งขันในระหว่างผู้ผลิตในอุตสาหกรรมด้วยกันเองในทุกด้าน ในปัจจุบันตลาดของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมเจริญเติบโตขึ้นมากมีมูลค่าถึง 16,000 ล้านบาท และมีแนวโน้มที่จะเติบโตและขยายตัวได้ต่อไป แต่ปรากฏว่าในอุตสาหกรรมดังกล่าวมีเพียงผู้ประกอบการเพียง 2 รายเท่านั้น ที่มีส่วนแบ่งการครองตลาดร่วมกันมากที่สุดของตลาดน้ำอัดลมทั่วประเทศ และผู้ประกอบการทั้ง 2 ราย ได้กำหนดพฤติกรรมตลาดด้วยการร่วมกันกำหนดราคาสินค้าของตน เพื่อลดการแข่งขันในระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเอง และหันไปใช้การแข่งขันในด้านอื่น เช่น การแข่งขันที่ไม่ใช้ราคา (Non-Price Competition) เพื่อวัตถุประสงค์ในการมีส่วนแบ่งการครองตลาดร่วมกัน การร่วมกันกำหนดราคาดังกล่าวได้สร้างผลกำไรส่วนเกินในระยะยาวให้กับผู้ประกอบการ ส่งผลให้เกิดการผูกขาดถาวรขึ้นในอุตสาหกรรมนี้ และปิดกั้นผู้ผลิตรายใหม่ที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรมนี้ได้โดยง่าย จึงเป็นการขัดแย้งกับหลักการแข่งขันของระบบเศรษฐกิจเสรี

จากการศึกษาวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น จะพบว่า โครงสร้างของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย อาจก่อให้เกิดการผูกขาดในอุตสาหกรรมขึ้นได้ กล่าวคือ ลักษณะของโครงสร้างอุตสาหกรรมจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรม และผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมซึ่งสามารถอธิบายได้ถึงระดับการแข่งขันที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม อีกทั้งพฤติกรรมที่นำไปสู่การผูกขาดในอุตสาหกรรมดังกล่าวได้³

แต่เดิมอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย มีผู้ผลิตจำนวนมากและมีการแข่งขันในระหว่างกัน จากหลักฐานที่เคยปรากฏเคยมีผู้ผลิตถึง 50 รายในตลาด ในปัจจุบันจำนวนของผู้ผลิตลดลงเหลือเพียง 16 ราย และมีเพียงผู้ผลิตเพียง 2 รายในตลาดเท่านั้นที่สามารถ

3 วิไลวรรณ วรรณนิธิกุล, เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมและทฤษฎีดั้งเดิม (กรุงเทพมหานคร ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532), หน้า 380.

ร่วมกันครองส่วนแบ่งตลาด (Market Share) มากที่สุดของอุตสาหกรรมน้ำตาลทั่วประเทศ เอาไว้ได้ ผู้มีอำนาจเหนือตลาด (Market Dominant) ดังกล่าว ได้ร่วมกันกำหนดพฤติกรรมทางการตลาดด้วยกัน ร่วมกันกำหนดราคาสินค้าเพื่อลดการแข่งขันระหว่างกัน และใช้การแข่งขันที่มีใช้ราคา (Non-Price Competition) เช่น การกระหน่ำโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และการบริการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต้องใช้งบประมาณอย่างมหาศาล นอกจากนี้ยังร่วมกันกำหนดทิศทางการดำเนินการของตลาดเพื่อครองตลาดร่วมกันในอุตสาหกรรมนี้ทั้งหมด พฤติกรรมดังกล่าวทำให้พิจารณาได้ว่า เป็นการสร้างเครื่องกีดขวางผู้ผลิตรายใหม่ที่จะเข้าสู่อุตสาหกรรมนี้ได้

อุตสาหกรรมน้ำตาลเคยมีการปรับราคาครั้งหนึ่งเมื่อเดือนมีนาคม 2533 โดยทางผู้ผลิตรายใหญ่ในตลาดทั้ง 2 ราย เป็นผู้เสนอให้มีการปรับราคา ด้วยเหตุผลที่ว่า ต้นทุนและวัตถุดิบเพิ่มมากขึ้นจนแบกรับไม่ไหว ทั้งค่าแรงงานและราคาน้ำตาล และครั้งล่าสุดเมื่อเดือนเมษายน 2538 โดยผู้ประกอบการที่มีส่วนครองตลาดน้ำตาลรวมกันมากที่สุดในประเทศ คือ บริษัทไทยน้ำตาล จำกัด และบริษัทเสริมสุข จำกัด (มหาชน) ได้ให้เหตุผลว่า เนื่องจากต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น จึงเสนอขอปรับราคาต่อกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ทั้งที่ความจริงแล้วน้ำตาลไม่ได้เป็นสินค้าควบคุมแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ประกอบการสามารถปรับราคาขายได้โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม การเสนอขอปรับราคาน้ำตาลจำนวนทั้งสิ้น 13 ขนาด กระทรวงพาณิชย์ได้อนุญาตให้ปรับราคาได้เพียง 8 ขนาด เท่านั้น ส่วน 5 ขนาดที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ปรับราคานั้น กระทรวงพาณิชย์ได้ให้เหตุผลว่า เนื่องจากน้ำตาลทั้ง 5 ขนาดดังกล่าวมีส่วนแบ่งในตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งอาจกระทบต่อผู้บริโภคส่วนใหญ่ได้ หลังจากอนุญาตให้มีการปรับราคาดังกล่าว ทำให้ผู้ประกอบการทั้งหลายปรับราคาน้ำตาลของตนตามผู้ประกอบการรายใหญ่⁴

4 ประชาชาติธุรกิจ, "น้ำตาล" ปรับราคาหน้าร้อนค่ายักษ์น้ำร้อนอ้างต้นทุนพุ่ง, 5-8 กุมภาพันธ์ 2538, หน้า 37.

ในอดีตอุตสาหกรรมน้ำอัดลมได้ถูกประกาศควบคุมราคาจำหน่ายปลีก เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2520 โดยคณะกรรมการป้องกันการค้าเสรีเกินควรกระทรวงพาณิชย์ ต่อมาเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2522 จึงได้ยกเลิกการประกาศควบคุมดังกล่าว เนื่องจากรัฐบาลในสมัยนั้นเห็นว่าอุตสาหกรรมน้ำอัดลมมีส่วนช่วยให้มีการจ้างงานในประเทศเพิ่มมากขึ้น และมีการนำวัตถุดิบในประเทศมาใช้ทำให้เกิดประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตให้มากขึ้น ตลอดจนสร้างความรู้และความชำนาญให้ผู้ผลิต นอกจากนี้ อุตสาหกรรมน้ำอัดลมยังมีส่วนช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้ขยายตัวเพิ่มขึ้น เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล เนื่องจากอุตสาหกรรมน้ำอัดลมใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบหลัก อุตสาหกรรมขวดแก้ว อุตสาหกรรมฝาจุบ อุตสาหกรรมลังพลาสติก อุตสาหกรรมกระป๋องอลูมิเนียม อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมกระดาษ เป็นต้น อีกทั้งยังเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐบาล เนื่องจากรัฐบาลสามารถเก็บภาษีจากอุตสาหกรรมนี้ได้ปีละเกือบพันล้านบาท⁵

ในสภาพการดังกล่าว รัฐอาจมีความจำเป็นที่จะกำหนดมาตรการทางกฎหมายบางประการที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าวได้ เพื่อก่อให้เกิดการแข่งขันในอุตสาหกรรมน้ำอัดลมได้ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ การแข่งขันดังกล่าวอยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นไปได้ เพื่อให้อุตสาหกรรมดังกล่าวมีการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณากฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงเกิดปัญหาว่า มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดของไทย ซึ่งมีการประกาศใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ซึ่งหลักการแนวคิดและมาตรการของกฎหมายดังกล่าว สามารถนำมาแก้ไข้ปัญหาของอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้อย่างไร

⁵ สมเกียรติ (นามสมมติ), "อุตสาหกรรมน้ำอัดลม," วารสารธุรกิจการค้า 2 (สิงหาคม 2524) ; 30-35.

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาให้เห็นถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย ตลอดจนมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมกรรมการร่วมกันกำหนดราคาดังกล่าวของต่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายป้องกันการผูกขาดของไทย คือ พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522 ว่ามีแนวความคิด หลักการ และมาตรการอย่างไร อีกทั้งทำการวิเคราะห์ถึงมาตรการของพระราชบัญญัตินี้ว่า สามารถนำมาใช้กับกรณีการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงใด

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายของพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522 ในประเด็นของการร่วมกันกำหนดราคาสินค้า

1.4 แนวทางการศึกษา

เนื่องจากกฎหมายป้องกันการผูกขาดเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของประเทศ การที่จะศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจกฎหมายดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง จำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจถึงแนวความคิดเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการร่วมกันกำหนดราคาสินค้า และแนวความคิดพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม (Industrial Economic) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดองค์กรทางอุตสาหกรรม (Industrial Organization) ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของอุตสาหกรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ประกอบการ และผลการดำเนินงานในอุตสาหกรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางพื้นฐานในการศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายป้องกันการผูกขาดได้อย่างถูกต้อง

การศึกษาจะเริ่มตั้งแต่วิวัฒนาการของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย นับแต่ได้มีการเริ่มประกอบอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน . ต่อจากนั้นจะศึกษาหลักการของการแข่งขันเสรีภายใต้กลไกของราคา ผลดีของการแข่งขัน และแนวความคิดทางโครงสร้างทางอุตสาหกรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมและการดำเนินงาน เพื่อนำมาวิเคราะห์กับโครงสร้างพฤติกรรม และผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมน้ำอัดลม การศึกษาในส่วนดังกล่าวนี้จะทำให้ได้ข้อสรุปถึงโครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลม ขณะเดียวกันผลการดำเนินงาน และพฤติกรรมก็มีความสัมพันธ์ในการกำหนดโครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมดังกล่าว

ส่วนการศึกษามาตรการทางกฎหมาย จะพิจารณาแนวทางของกฎหมายป้องกันการผูกขาดต่อพฤติกรรมการร่วมกันกำหนดราคาว่ามีหลักการและแนวทางอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์ โดยจะศึกษาถึงโครงสร้าง แนวคิด หลักการ และมาตรการของกฎหมายป้องกันการผูกขาดที่ใช้อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น The Sherman Act 1980 และกฎหมายป้องกันการผูกขาดที่ใช้ในประเทศภาคพื้นยุโรป เช่น Rome Treaty เป็นตัวอย่างของการศึกษา ต่อจากนั้นจะทำการศึกษาถึงโครงสร้าง แนวคิด และหลักการของกฎหมายป้องกันการผูกขาดของประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522 ว่ามีหลักการ แนวคิด และมาตรการทางกฎหมายต่อกรณีการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทยอย่างไร

1.5 คำโครงของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะแบ่งออกเป็นหกบท โดยบทแรกจะเป็นบทนำ บทที่สองจะกล่าวถึงอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย บทที่สามจะกล่าวถึงหลักการทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย บทที่สี่กล่าวถึงระบบกฎหมายป้องกันการผูกขาดในการแก้ปัญหาการร่วมกันกำหนดราคาสินค้าที่ใช้ในต่างประเทศ รวมถึงกรณีศึกษาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ บทที่ห้าจะกล่าวถึงระบบกฎหมายป้องกัน

การผูกขาดของไทย และมาตรการทางกฎหมายกับการแก้ไขปัญหาการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย บทสุดท้ายจะเป็นบทสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

1.6 วิธีการศึกษา

การศึกษานิตยนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเอกสารทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ โดยจะนำมารวบรวมให้เป็นระบบเพื่อสะดวกในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัย

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษานิตยนิพนธ์ฉบับนี้ คาดว่าจะทำให้ทราบถึงแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์ ต่อพฤติกรรมการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย และแนวความคิดของกฎหมายป้องกันการผูกขาดที่มีต่อพฤติกรรมของผู้ประกอบการดังกล่าวว่าเป็นอย่างไร ซึ่งผลที่ได้จะทำให้ทราบถึงแนวทางการใช้มาตรการทางกฎหมายป้องกันการผูกขาดที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับอุตสาหกรรมภายในประเทศ และต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศด้วย เนื่องจากในระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีงานวิจัยจำนวนไม่น้อยที่ค้นพบว่าในสภาพความเป็นจริง ยังคงมีการผูกขาดในกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะการผูกขาดที่เกิดขึ้นในการประกอบอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ การนำเอาประเด็นของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมขึ้นมาเป็นตัวอย่างในการศึกษา เพื่อพิจารณาหาแนวทางและมาตรการทางกฎหมายป้องกันการผูกขาดที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมต่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมดังกล่าว สามารถนำไปเป็นแนวทางได้ต่อไปในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และปรับใช้กับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่มีรูปแบบโครงสร้างทางตลาดและพฤติกรรมเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมน้ำอัดลม

1.8 สมมติฐานในการศึกษาวิจัย

สมมติฐานของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้คืออะไร

1. พฤติกรรมการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมในประเทศไทย เป็นพฤติกรรมที่เป็นการจำกัดการแข่งขันและส่งผลให้เกิดการผูกขาดขึ้นในอุตสาหกรรมดังกล่าว
2. มาตรการทางกฎหมายของพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522 ไม่สามารถใช้ควบคุมพฤติกรรมการร่วมกันกำหนดราคาของอุตสาหกรรมน้ำอัดลมดังกล่าวอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย